

Μήνυμα Μητροπολίτη Αιτωλίας και Ακαρνανίας επί τη εορτή της Πεντηκοστής

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας



Στο μήνυμά του επί τη εορτή της Πεντηκοστής ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός υπογράμμισε μεταξύ άλλων: “Σε έναν κόσμο αυτονόμησεως και αλαζονικής διεκδίκησεως δικαιωμάτων, η σημερινή εορτή μας προσκαλεί να δοξολογήσουμε το Άγιο Πνεύμα και να αναζητήσουμε το νόημα και την χαρά της ζωής στην συνεργασία και την αλληλοσυμπλήρωση”.

“Η σημερινή ημέρα δεν αποτελεί μόνον γενέθλια ημέρα της Εκκλησίας μας αλλά και πρόσκληση προς τον καθένα από εμάς να ενισχύσει τους δεσμούς του με το μυστήριο της Εκκλησίας, να αναγνωρίσει τα ιδιαίτερα χαρίσματα και τις δωρεές του Αγίου Πνεύματος μέσα στην ύπαρξή του και να τα προσφέρει στην ενορία του, στην τοπική Εκκλησία και σε κάθε κοινότητα που αναγνωρίζει τον Κύριό μας ως κεφαλή και πηγή ζωής. Επιβάλλεται όμως και το αντίθετο: Ως μέλη του σώματος του Χριστού, οφείλουμε να εκτιμούμε στον κάθε αδελφό μας τα ιδιαίτερα τάλαντά

του, προκειμένου, χωρίς ανταγωνισμούς και διαγκωνισμούς, να του προσφέρουμε χώρο και ρόλο, ώστε να τα πολλαπλασιάσει προς όφελος δικό του, αλλά και της κοινότητας”, ανέφερε χαρακτηριστικά.

Παρακάτω ολόκληρο το μήνυμα του Μητροπολίτη Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Άγαπητοί μου Πατέρες καί Άδελφοί,

Παιδιά μου έν Κυρίω άγαπημένα,

Σπουδαία θέση κατέχει ή σημερινή αλλά καί ή αύριανή ήμέρα στόν έορταστικό κύκλο τής Αγίας Όρθόδοξης Έκκλησίας μας. Τόσο ή Κυριακή της Πεντηκοστής όσο καί ή Δευτέρα τοῦ Αγίου Πνεύματος έντάσσονται στίς δεσποτικές έορτές καί έχουν ως κεντρικό πρόσωπο τò τρίτο πρόσωπο τής Αγίας Τριάδος, τò Άγιο, Κύριο καί Ζωοποιò Πανάγιο Πνεῦμα, τò συμπροσκυνούμενο καί συνδοξαζόμενο μέ τòn Πατέρα καί τòn Υιό. Καί, όπως τò δεύτερο πρόσωπο τής Αγίας Τριάδος, ó Υιός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, εὐδόκησε νά ἔρθει σέ έπαφή μέ τòn άνθρωπο μέσω τής ένανθρωπήσεώς Του, έτσι καί τò Πανάγιο Πνεῦμα εὐδόκησε νά άποκαλυφθεῖ σέ εἰς τοὺς ανθρώπους, κάτ’ άρχάς μέσω τής καθόδου Του έπὶ τής κεφαλῆς τῶν Μαθητῶν κατὰ τὴν ήμέρα τής Πεντηκοστής καί στή συνέχεια, μέσω τῶν Μυστηρίων τής Έκκλησίας, νά παραμένει μέσα στοὺς κόλπους της ως θησαυρòς πολύτιμος, διαρκῶς καί γιὰ πάντα.

Ή σημερινή ήμέρα άποτελεῖ γιὰ τòn κόσμο έκπλήρωση τής υπόσχεσεως ποὺ ἔδωσε ó Χριστòς στοὺς μαθητές Του, λίγες ὥρες πρὶν ξεκινήσει τòn μαρτυρικό δρόμο, ó όποιος Τòn óδήγησε στὰ φρικτὰ Πάθη καί τὴν ζωηφόρο Άνάστασή του. Ήταν ἐκεῖνες οἱ στιγμές, κατὰ τίς όποιες ó Κύριος σπεύδει νά άπαλύνει τὴν όδύνη τοῦ έπερχόμενου χωρισμοῦ ποὺ θὰ γευτοῦν ó Μαθητές Του μέ τὴν χαρὰ μιᾶς νέας, έπικείμενης συνάντησεως, ή όποία, τὴν φορὰ αὐτή, δέν θὰ εἶναι προσωρινή, αλλά διαρκῆς, χαροποιòς καί παρηγορητική.

«Έγὼ θὰ παρακαλέσω τòn Πατέρα νά σᾶς δώσει ἄλλον Παράκλητο, τò Πνεῦμα τής Άληθείας, ώστε νά εἶναι γιὰ πάντα μαζί σας. Δέν θὰ σᾶς άφήσω όρφανούς• θὰ ξανάρθω κοντά σας. Σέ λίγο ó κόσμος δέν θὰ μέ βλέπει πιά, έσεῖς όμως θὰ μέ βλέπετε, γιατί ἐγὼ ἔξακολουθῶ νά ζῶ» (ΐω. 14, 15-19).

Τὴν έκπλήρωση αὐτῆς τής υπόσχεσεως θυμόμαστε σήμερα, άδελφοί μου. Τὴν διαρκῆ παρουσία τής χαρᾶς, τής ζωῆς καί τής έλπίδος συνεορτάζουμε. Τò τρίτο πρόσωπο τής Αγίας Τριάδος, Τò Όμοούσιο καί Όμόθρονο μέ τòn Πατέρα καί τòn Υιό, Άγιο Πνεῦμα, επικαλούμαστε. Αὐτòς εἶναι ó «ἄλλος Παράκλητος», ή δύναμη τής ένότητος τής Έκκλησίας, ή πηγή τής ζωῆς της, αλλά καί τῶν χαρισμάτων,

γενικῶν ἀλλὰ καὶ προσωπικῶν, μὲ τὰ ὅποια προικίζεται ὁ κάθε ἄνθρωπος.

Ἡ οὐσία τῆς Ἐκκλησίας παραμένει βέβαια μυστήριον, ὅπως μυστήριον παραμένει καὶ ἡ οὐσία τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποῖος ἀποτελεῖ θεμέλιον καὶ στήριγμά Της. Ἔχουμε ὅμως γι' αὐτὴν μία περιγραφή, ἡ ὁποία μας ἀποκαλύπτει τὸν τρόπο λειτουργίας Της ἀλλὰ καὶ τὴν ἰδιαίτερη ἀξία τὴν ὁποία κατέχει ὁ καθένας ἀπὸ μας ὡς μέλος τῆς. Ὁ μέγας Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν Παῦλος μᾶς παρουσιάζει τὴν Ἐκκλησία ὡς σῶμα, μὲ κεφαλὴ τὸν Χριστὸν (Κολ. 1, 18) καὶ μέλη ὅλους ἐμᾶς (Α' Κορ. 12, 27). Ὅλοι ἀνήκουμε στὸ δικό Του σῶμα (Ρωμ. 12, 5). Ἡ Ἐκκλησία λοιπὸν εἶναι ἡ ἀληθινὴ μας οἰκογένεια, μέσα στὴν ὁποία, πρωτότοκο ἀδελφὸ ἔχουμε τὸν Χριστὸν (Ρωμ. 8, 29).

Πόσα ὑπέροχα μηνύματα ἐκπέμπει ἡ παρομοίωση αὐτή! Τὸ πρῶτον εἶναι πῶς, κανεὶς ἀπὸ μας δὲν μπορεῖ νὰ ζήσει ἀποκομμένος ἀπὸ τὸν Χριστόν, ὅπως κανένα μέλος τοῦ σώματος δὲν μπορεῖ νὰ ζήσει ἀποκομμένο ἀπὸ τὴν κεφαλὴν. Κανεὶς ὅμως ἀπὸ ἐμᾶς δὲν μπορεῖ νὰ ζήσει καὶ χωρὶς τὴν στενὴν σχέση ἀγάπης καὶ συνεργασίας μὲ τοὺς ἀδελφούς του, ὅπως ἀκριβῶς, κανένα μέλος τοῦ σώματος δὲν μπορεῖ νὰ λειτουργήσει ἀποκομμένο ἀπὸ τὰ ὑπόλοιπα μέλη. Ἡ ἐνότητα ἀποτελεῖ, λοιπὸν, τὸν τρόπο ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας, μία ἐνότητα ὅμως ποὺ δὲν καταργεῖ τὴν ἰδιοπροσωπεῖα τοῦ καθενός. Ὁ Παράκλητος δὲν ὁδηγεῖ τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας στὴν ὁμοιομορφία καὶ τὴν ἐξομοίωση. Ἡ λειτουργία τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας στηρίζεται στὴν ἀνάδειξη τῶν ἰδιαίτερων χαρισμάτων τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Βέβαια, καὶ ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας, τὰ ἰδιαίτερα χαρίσματα ποὺ χαρακτηρίζουν τὸν κάθε ἄνθρωπον ἐνεργοποιοῦνται. Μόνον πού, ἔξω ἀπὸ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ, τὰ χαρίσματα αὐτὰ μεταβάλλονται σὲ ἐργαλεῖα ἐγωισμοῦ καὶ ἐπικράτησεως ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, γιὰ τὸν ὁποῖον ὁ κόσμος μας ἔχει βυθιστεῖ στὴν ἀνομία καὶ τὴν βία. Αὐτὸ τὸ γεγονὸς ὥθησε καὶ τὸν σοφὸν Πλάτωνα νὰ πεῖ:

«Πᾶσά τε ἐπιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς, πανουργία, οὐ σοφία φαίνεται» (Πλάτων, Μενέξενος 347a).

Αὐτὰ τὰ ἴδια χαρίσματα ὅμως, μέσα στὴν Ἐκκλησία, μὲ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ, μεταβάλλονται σὲ ἐργαλεῖα ἀγάπης, καθιστώντας ὅλους μας ἱκανοὺς νὰ συμπληρώνουμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, νὰ ἐνισχύουμε διαρκῶς τὴν ἁρμονία τῆς λειτουργίας τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ βρισκόμαστε συντονισμένοι στὴν ἐκπλήρωση τοῦ μεγάλου σκοποῦ ποὺ δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὴν σωτηρία ὅλων μας.

Ἀδελφοί μου,

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα δὲν ἀποτελεῖ μόνον γενέθλια ἡμέρα τῆς Ἐκκλησίας μας ἀλλὰ καὶ πρόσκληση πρὸς τὸν καθένα ἀπὸ ἐμᾶς νὰ ἐνισχύσει τοὺς δεσμούς του μὲ τὸ μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας, νὰ ἀναγνωρίσει τὰ ἰδιαίτερα χαρίσματα καὶ τὶς δωρεές

τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέσα στήν ὑπαρξή του καί νά τὰ προσφέρει στήν ἐνορία του, στήν τοπική Ἐκκλησία καί σέ κάθε κοινότητα πού ἀναγνωρίζει τόν Κύριό μας ὡς κεφαλὴ καί πηγὴ ζωῆς. Ἐπιβάλλεται ὅμως καί τὸ ἀντίθετο: Ὡς μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, ὀφείλουμε νὰ ἐκτιμοῦμε στὸν κάθε ἀδελφὸ μας τὰ ἰδιαίτερα τάλαντά του, προκειμένου, χωρὶς ἀνταγωνισμοὺς καί διαγκωνισμούς, νὰ τοῦ προσφέρουμε χῶρο καί ρόλο, ὥστε νὰ τὰ πολλαπλασιάσει πρὸς ὄφελος δικό του, ἀλλὰ καί τῆς κοινότητος.

Σὲ ἓναν κόσμον αὐτονόμησης καί ἀλαζονικῆς διεκδίκησης δικαιωμάτων, ἡ σημερινὴ ἑορτὴ μᾶς προσκαλεῖ νὰ δοξολογήσουμε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καί νὰ ἀναζητήσουμε τὸ νόημα καί τὴν χαρὰ τῆς ζωῆς στήν συνεργασία καί τὴν ἀλληλοσυμπλήρωση. Εἶναι τόσοσ ὁ πόνος γύρω μας καί τόσο ἀβέβαιη ἡ ἔκβαση τῶν καταιγιστικῶν γεγονότων πού μας γεμίζουν καθημερινὰ ἀνησυχία καί φόβο, ὥστε μόνον ἡ ἐνότητα καί ἡ διαρκὴς διαθεσιμότητα τοῦ ἑαυτοῦ μας στήν διακονία τοῦ ἀδελφοῦ μας μπορεῖ νὰ διατηρήσει ζωντανὴ τὴν ἐλπίδα καί τὴν αἰσιοδοξία μας. «Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε» (Γαλ. 6,2) μᾶς προτρέπει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Σήμερα εἶναι ἡ ἡμέρα, ὥστε, ὅλοι ἐνωμένοι, ὅπως ὁμοθυμαδὸν βρέθηκαν οἱ Ἀπόστολοι στὸ ὑπερῶν, κατὰ τὴν εὐλογημένη ἐκείνη ὥρα τῆς καθόδου τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νὰ ὑποδεχθοῦμε τὸ Πανάγιο Πνεῦμα ὡς ἀκλόνητη πηγὴ ζωῆς καί χορηγὸ πολýτιμων δωρεῶν, ἐναποθέτοντας στήν Χάρη Του ὅλες τὶς ἐλπίδες καί τὶς προσδοκίες μας. Ἀμήν. _

Μὲ ὅλη μου τὴν πατρικὴ ἀγάπη,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ